

בש"פ 3379/14 - בילאל מורג'אן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3379/14

לפני: כבוד הנשיא א' גרוניס

המבקש: בילאל מורג'אן

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון
תשובת המשיבה מיום 20.5.2014
תגובת המבקש מיום 11.6.2014

בשם המבקש: עו"ד אחמד אלבאש

בשם המשיבה: עו"ד ג'ואי אש

החלטה

1. לפניי בקשה להעברת מקום הדיון בת"פ 1164-03-14 (שלום - תל-אביב-יפו) מבית משפט השלום בתל-אביב-יפו לבית משפט השלום בחיפה. הטעם לבקשה הוא המרחק בין בית משפט השלום בתל-אביב-יפו לבין מקום מגוריו של המבקש ובא-כוחו בחיפה. המבקש ציין גם את מצבו הכלכלי הקשה, ואת העובדה שאישתו בהריון. יוער, כי בבקשה נכתב שמדובר בהליך המתברר לפני בית המשפט לתעבורה. עם זאת, מעיון בנספחי הבקשה עולה, כי מדובר בהליך בו הוגש כתב אישום בעבירה של גניבת רכב.

2. המשיבה, המדינה, מתנגדת לבקשה. בתשובה לבקשה, הנסמכת על שיחה עם הסניגור, נטען כי המבקש מעוניין להגיע להסדר טיעון, אך לא ברור אם בכוונתו להודות בעובדות כתב האישום היה ולא יושג הסדר. משכך, טענה המשיבה כי אין זה בטוח שיתיתר הצורך להעיד עדי תביעה. בהחלטתי מיום 27.5.2014 הוריתי למבקש להבהיר במדויק האם הוא מודה בעובדות המפורטות בכתב האישום, ומתכוון לטעון רק לגבי מידת העונש. המבקש הודיע ביום 11.6.2014 כי אינו מודה בכל העובדות שבכתב האישום.

3. דין הבקשה להידחות. לפי הנהוג בבקשות מסוג זה, בדרך כלל, כאשר נאשם מבקש את העברת הדיון בהליך הפלילי נגדו, אך אין הוא מודה בעובדות כתב האישום, הנטייה תהא שלא להיעתר לבקשה. זאת, מן הטעם שהעברת הדיון, בו צפויות להישמע עדויות עקב אי ההודאה, תצריך הגעת עדי תביעה, לרבות אנשי משטרה, לבית משפט הרחוק ממקום מגוריהם או עיסוקם (ראו, למשל, בש"פ 3064/07 מזרחי נ' מדינת ישראל, פסקה 4-2 (23.4.2007); בש"פ 4625/13 כהן נ' מדינת ישראל (15.7.2013)). לפיכך, העברת מקום דיון ללא הודאה בעובדות כתב האישום נעשית רק במקרים חריגים ויוצאי דופן (השוו, בש"פ 3440/10 פלוני נ' מדינת ישראל (23.5.2010)). בנסיבות העניין, ואף בשים לב לקירבה הגיאוגרפית היחסית בין בית המשפט בו קבוע התיק להקראה לבין בית המשפט אליו מתבקשת העברת הדיון, לא מצאתי להיעתר לבקשה.

4. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ו בסיון התשע"ד (13.6.2014).

ה נ ש י א